

Ara ens toca a nosaltres!

Amb l'excusa de la crisi, les úniques "solucions" que ens proposen els diferents poders (polítics, financers, empresarials) passen per una forta retallada dels drets socials i econòmics que ja estem patint el conjunt de la ciutadania.

Les seves receptes neoliberals, casualment les que ens han portat a aquesta situació, ens han conduït a un carreró sense sortida on:

- El 20% de la població estem sota el llindar de la pobresa.
- El 20% de la població activa estem a l'atur. Som un milió i mig de persones ja als Països Catalans. Aquesta xifra s'eleva al 40% quan parlem dels joves. La nova reforma laboral no afavoreix la contractació, sinó l'acomiadament i condicions de treball encara més precàries.
- Amb el nou "acord social" de les pensions, haurem de treballar més anys i cobrarem menys.
- Milers de famílies hipotecades hem perdut el nostre sostre o estem ofegats pels deutes. Des de l'any 2007 hi ha hagut més de 40.000 desnonaments a Catalunya.
- Desmantellament dels serveis públics. Drets universals com l'ensenyament i la sanitat estan en perill de ser privatitzats, el que crearia ciutadans de primera i de segona, els que podran i els que no podran pagar-se'ls.
- La manca d'inversió en despesa pública contrasta amb els ajuts que reben els grans bancs, que són els mateixos que obtenen beneficis multimilionaris per als seus accionistes i evadeixen capital a paradisos fiscals.
- Les polítiques d'igualtat d'oportunitats entre homes i dones, i contra la violència de gènere, són ineficients, i la conciliació de la vida personal, familiar i laboral, en termes d'igualtat de gènere, continuen sent una quimera.
- Augmenten els tòpics que alimenten els discursos feixistes, quan està demostrat que les persones nouvingudes no són una càrrega sinó que aporten més del que reben.
- La corrupció dels partits polítics ens han portat a la desconfiança i deslegitimació de l'actual sistema de representació. Ens imposen mesures d'ajust quan ells no són capaços de revisar els seus escandalosos sous i dietes.

És per tot això que ens manifestarem en un Primer de Maig unitari i alternatiu, que englobi diferents veus però amb un sol crit ben fort. L'actual sistema fa aigües. Ja no aguantem més. Hem de canviar les regles de joc. És hora de treure'ns la por. Ajuntem-nos totes: les joves, les desocupades, les precàries, les hipotecades, les que no ens jubilarem, les que no tenim futur, les que ens diuen il·legals o sense papers.

Entre la precarietat existencial de totes hem d'apostar per un canvi estructural d'organització de la vida, un canvi que posa l'autonomia i la dignitat de les persones en el centre, un canvi que trenqui el model que diu que som mercaderia, un número, passaport o compte bancari. Un canvi que posi l'economia al servei de les persones i de la societat, i no en mans d'uns pocs per al seu propi benefici.

Sortim juntes al carrer. El seu moment s'acabat. Ara ens toca a nosaltres començar una sortida de la crisi favorable a la majoria de la població: l'única sortida possible. On les desposseïdes prenguem la paraula i exigim una nova justícia social, una veritable democràcia.

I la democràcia només serà possible si es materialitzen uns **nous drets socials**, una **reducció dràstica de les desigualtats**, que permeti l'accés a la cultura, una **justa distribució de la riquesa**, una estabilitat de **renda garantida per a tothom**, una **política de la diferència i del compartir**. Del contrari, el paisatge social serà cada vegada més fosc i la crisi es convertirà en el destí d'Europa.

El 1r de maig, nosaltres ja hem començat!

<http://www.aranosaltres.org/>